

Nu wordt de macht van het denken sterker,
 Verbonden met de geestgeboorte,
 En klaart de onbestemde zintuigprikkel
 Tot volle lichtheid op.
 Wanneer de rijkdom van de ziel
 Zich wil verenigen met het wereldworden,
 Dan moet hetgeen ik waarneem
 Van het denken licht ontvangen.

Uit je schulp komen

Hebben we wel een schulp? Misschien zou je dat tegenwoordig onze bubble noemen. Het is een omhulling waarin we ons veilig terugtrekken. Dat is niet verkeerd want in onszelf vinden we de rijkdom van het eigen innerlijk. Maar wie ook uit zijn schulp wil komen, doet nieuwe indrukken op die het innerlijk weer verrijken. In de decembermaand zijn we het pad naar binnen tot de kern van de 'geestgeboorte' gegaan. Nu lokken onze zintuigen ons opnieuw naar buiten en moeten we proberen het midden te vinden tussen binnen en buiten. Dat evenwicht kunnen we vinden in het heldere denken. Het stelt de vraag: wie wil ik zijn in deze wereld, wat neem ik mee aan ervaring, aan innerlijke rijkdom; voor welke nieuwe indrukken sta ik open. En vooral wat ga ik er mee doen, wat voor nieuws wil ik ondernemen? Ik geloof dat ik liever een schulp heb dan een bubble. Schulp is het oude woord voor schelp, het huis waarin het schelpdier leeft en die zich openen of sluiten kan. Een bubble is een omhulling die je niet wilt laten knappen, waarin je je isoleert. Zulke bubbles zijn dogma's, overtuigingen, omgevingen. De virtuele omgeving van het internet schept binnen zijn omhulling een heel eigen wereld die een echte wereld lijkt, maar toch steeds in een vicieuze cirkel in zijn eigen staart bijt. Binnen en buiten wordt daar een schijnwereld waarin je jezelf niet meer terugvindt.

Wil je het uit je schulp komen zien, kijk dan hoe kinderen dat doen. Die komen vanuit de veiligheid van de peuter- en kleuterwereld steeds meer naar buiten. Ze doen dat met een voorzichtige gretigheid waarbij ze ervaring opdoen met de vraag: wie ben ik, wie of wat wil ik worden. Aan de opvoeders en de school de taak om daarin de helderheid van het denken te brengen, de wereld te verklaren, vergezichten te scheppen, veiligheid en moed te geven. De helderheid van het denken is meer dan de scherpte van het intellect. Het is het vermogen de wereld en zichzelf te begrijpen, vanuit hoofd, hart en hand.

In het Duitse kindergedicht 'Hausspruch' – Huisspreuk – beschrijft Gina Ruck-Pauquet het kind in zijn huis:

In mijn huis
 daar woon ik,
 daar slaap ik,
 daar eet ik
 en als je wilt,
 dan open ik
 de deur
 laat je erin.

In mijn huis,
 daar lach ik,
 daar huil ik,
 daar droom ik,
 en als ik wil
 dan sluit ik
 de deur
 en ben alleen.

In meinem Haus,
 da wohne ich,
 da schlafe ich,
 da esse ich.
 Und wenn du willst,
 dann öffne ich
 die Tür
 und lass dich ein.

In meinem Haus,
 da lache ich,
 da weine ich,
 da träume ich.
 Und wenn ich will,
 dann schliesse ich
 die Tür
 und bin allein.